

Llegir... meditar... escoltar... pregar... actuar...

FORMACIÓ PERMANENT

Text bíblic: JESÚS A LA SINAGOGA DE NATZARET - Lc 4,21-30

Diumenge IV de durant l'Any, Cicle "C"

Aleshores començà dient-los:

- Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar.

Tothom l'aprovava i es meravellava de les paraules plenes de gràcia que sortien de la seva boca. I deien:

- ¿No és fill de Josep aquest?

Ell els digué:

- Ben segur que m'aplicareu aquella dita: "Metge, cura't a tu mateix!" "Tot el que hem sentit a dir que feies a Cafarnaüm, fes-ho també aquí al teu poble."

I afegí:

- En veritat us dic que cap profeta no és ben rebut al seu poble. Més encara, us asseguro que en temps d'Elies, quan el cel es va tancar durant tres anys i sis mesos i una gran fam s'estengué per tot el país, hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles sinó a una dona viuda de Sarepta de Sidó. I en temps del profeta Eliseu, hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no fou purificat, sinó Naaman de Síria.

En sentir això tots els qui eren a la sinagoga es van omplir d'indignació; es van aixecar, el van empènyer fora del poble i el dugueren fins a un espadat de la muntanya sobre la qual era edificat el poble, amb la intenció d'estimbar-lo. Però Jesús va passar entremig d'ells i se'n va anar.

- AQUÍ I AVUI -

Què diu el text?

***¿Te n'adones que aquesta escena és paradigma literari de la vida de Jesús?
Diferència que hi ha entre les sinagogues de Natzaret i Cafarnaüm, Lc 4, 31-37.***

Què et demana la Paraula a la Lectio d'avui?

COMENTARIS:

- EL TEXT -

Paraules i conceptes clau en el text:

- **“Tothom l’aprovava i es meravellava...”**: Que de bon principi els habitants de Natzaret quedessin sorpresos de la manera de parlar de Jesús era normal. Però tot fa pensar que, en ser un poblet tan reduït i apartat de les grans vies de comunicació, entre Ptolemaida i i Tiberíades, (Vegeu BCI mapa 7 quadre 3/C), els seus habitants no fossin una mica primaris i rústics per a comprendre i valorar la persona i missatge de Jesús ja que Jesús havia nascut i crescut entre ells. És il·luminador el text de Jn 1,45-46.
- **“¿No és fill de Josep aquest?”**: Possiblement quan Jesús inicià la seva pastoral a Galilea, Josep, el seu pare, ja hauria mort. Tenint en compte que Mateu i Lluç coneixen i segueixen el text de Marc, cal entendre la reacció dels natzarens i els familiars de Jesús amb Mt 12,46-50 / Mt 13,53-58 / Mc 3,20-21 / Mc 3,31-34 / Mc 6,1-6 7 / Lc 8,19-21 / Lc 11,27-28. Maria, la mare de Jesús, en aquests moments i altres recordaria les paraules que pronuncià l’ancià Simeó en la presentació de Jesús al Temple: Lc 2, 33-35. La “no comprensió” de Maria a Lc 2,49-50, es perllongaria fins que ella no tingué consciència clara i evident de la Pasqua del seu fill.
- **“Ben segur que m’aplicareu...”**: Jesús se n’adona amb tristesa que els seus convilatans el valoren més com a mag i amb poders esotèrics que no pas com a enviat del Pare per a proclamar la Bona Nova. Ell reacciona i els amonesta, per més que s’enfadin i el foragitin del poble.
- **“Elies... Naaman...”**: Vegeu 1Re 17, 7-16 / 2Re 5,1-19.
- **“...el van empènyer... amb intenció d’estimbar-lo”**: Quan hom visita Natzaret per primera vegada sol donar una mirada als entorns de la vila per a situar l’espadat on els natzarens haurien volgut estimbar Jesús. Però els espadats, i no massa pronunciats, són lluny de la vila. Només que portessin Jesús fora la muralla de la població n’hi havia prou per deixar clar que volien que Jesús no hi tornés més. L’arqueologia ha trobat que, davant per davant de la porta d’entrada al recinte de la basílica de l’Anunciació, per sota de la calçada actual on aparquen els vehicles i autocars de pelegrins, el terra era uns metres més fons i era un torrent per on baixava l’aigua en temps de pluges. Aquesta timba servia d’abocador per a llençar-hi les deixalles del poble. De fet el que Lluç ens insinua en la seva relació és que els natzarens moralment volien tirar la persona de Jesús i la seva predicació a la timba de les deixalles, Jesús no els interessava per a res. És el mateix cas que “el foc de l’infern” o Gehenna de Jerusalem: Mt 5,22 (vegeu BCI Vocabulari: “Hinnom, vall d’...”).
- **“Jesús va passar entremig d’ells i se’n va anar”**: La personalitat de Jesús era per sobre de la “manera” dels seus convilatans i familiars.

- EL CONTEXT -

Natzaret avui té més de 60.000 habitants, té població jueva, àrab i cristiana. En l’antigor bíblica pertanyia a la tribu de Zabuló. No té res a veure amb la idealització que en fem en els nostres dibuixos, pintures i diorames nadalencs. Els franciscans fa uns segles que posseeixen una àrea extensa de terreny dins el “caos” del Natzaret modern. En aquest espai és on s’ha construït la moderna basílica de l’Anunciació. S’hi han fet sondeigs arqueològics i tot fa creure que el

Natzaret del temps de Jesús és al dessota aquesta propietat franciscana, seria un poblet de només d'uns 90 x 40 metres, per tant, molt petit.

Què passa a les sinagogues respectives de Natzaret i Cafarnaüm? El text de Lc 4,16-37 inclou l'activitat de Jesús en les dues sinagogues i forma una unitat catequètica, tot i que la nostra Litúrgia en la celebració d'aquest diumenge prescindeix de Cafarnaüm. El que succeeix a Natzaret queda explicat en els paràgrafs anteriors. A Cafarnaüm, però, els oients reconeixen l'autoritat amb què Jesús parla. Arribà un moment en que, potser algun mestre de la Llei dels que sermonejaven els assistents cada dissabte, veié en Jesús una competència perillosa i es posà a protestar amb crits. Hi hauria una forta discussió entre Jesús i el "posseït". Pel que diu el relat, les idees contra Jesús es varen anar esfumant i "el dimoni" sortí d'aquell home sense fer-li mal, és a dir, Jesús el va convèncer. Els assistents en restaren contents ben admirats. Els dimonis dels Evangelis són identificables amb les idees i comportaments humans contraris i enemics de Jesús, de fet Jesús sempre té problemes i s'ha de barallar amb els dimonis...

Seria interessant rellegir l'Evangelí d'aquesta Lectio i tot seguit llegir també el primer capítol de l'Evangelí de Joan per a descobrir com, en el fons, diuen el mateix encara que amb llenguatges i conceptes diversos. El que succeí amb Jesús a la Sinagoga de Natzaret és el que li succeirà a la seva vida: a Natzaret havia d'acabar en un estímball... la seva vida finirà en una creu...

- COMPLEMENTS DE L'EVANGELI -

Primera lectura, Jr 1,4-5.17-19: "T'assaltaran, però no et podran abatere..."

Pregària amb el salm 71(70), 1-17 : "en vós m'emparo, Senyor..."

Segona lectura, 1C 12,,13-13,13: "El qui estima és pacient, bondadós, no té enveja..."

TEXTOS PARAL·LELS A L'EVANGELI DE LLUC: Mt 13,53-58 / Mc 6,1-6

Les meves Bíblies de consulta...

BIBLIA DE JERUSALÉN - Desclée De Brouwer 2009

BCI BÍBLIA CATALANA traducció interconfessional
Associació Bíblica de Catalunya - Ed. Claret/ Societat bíblica 2014

LA BÍBLIA - Publicacions de l'Abadia d Montserrat 1970

LA BIBLIA - La Casa de la Biblia PPC/Sígueme/Verbo Divino 1992

LA BIBLIA DE NUESTRO PUEBLO Luís Alonso Schökel - Mensajero 2016

NOU TESTAMENT Jaume Sidera i Plana - Ed Claret 2010

La "Lectio Divina online" també és traduïda i enviada en anglès i espanyol.

Claret

ANTON M. VILARRUBIAS I CODINA
MISSIONERS CLARETIANS C/ Roger de Llúria 5 6 2 08010 BARCELONA
antonivil.codina@gmail.com

Marca't un temps per llegir les introduccions, notes i comentaris de la teva Bíblia referents al text de Lectio d'avui. Si és el cas, consulta els mapes, el vocabulari o l'índex temàtic que la teva Bíblia, si està actualitzada, t'ofereix. Llegeix, també amb atenció, els comentaris d'aquesta Lectio. Ara bé, aquestes consultes o aclariments no els realitzis durant el teu temps interioritzat de LECTIO DIVINA.
Són complements externs de formació contínua.